

INTERVIEW Alma maakt kunstwerken van schapenwol: 'Het is verslavend'

Van vacht tot schilderij

In de wolkamer, zoals Alma Vriesman (73) het noemt, hangen verschillende schilderijen van wol aan de muur. De schoenenkast is omgetoverd tot wolkast, waar de wol netjes op kleur is gesorteerd. Na het overlijden van haar man Kees in 2023 heeft Alma een nieuwe passie gevonden: het maken van schilderijen van wol. En die wol? Die verft ze zelf.

Simone Bruin
simone.bruin@mediahuis.nl

Hippolytushoef ■ Bij het openen van de voordeur is Alma haar allereerste schilderij al te zien, het exemplaar met oranje kleuren hangt in de gang. „Toen had ik de smaak te pakken”, vertelt Alma. Na het overlijden van haar man is ze vrijwilliger geworden bij het Wieringer Eilandmuseum Jan Lont. Daar heeft ze samen met de wolgroep een wandkleed gemaakt van de Korte Afsluitdijk. „Dat vond ik zo leuk.”

„Ik heb eerst drie maanden aan diamond painting gedaan, samen met mijn dochter en kleindochters”, vertelt Alma. „Dat was mooie therapie, diamond painting en janken met elkaar. Maar het begon te vervelen. Je wil bezig zijn. In de schilderijen van wol kan ik me volledig storten.”

Alma is nu al ruim een jaar aan het 'prikken'. In eerste instantie kocht ze gekleurde wol, maar dat maakte haar nieuwe hobby wel erg prijzig. „Dat kan anders, dacht ik.” Bij de schapenboer op Wieringen haalt Alma nu zakken wol, die ze vervolgens zelf verft. „Je moet het goed in de gaten houden, want je moet er op tijd bij zijn. De schapen zijn net weer geschoren.” De geur van schapen hangt in de lucht in haar schuurtje waar ze meerdere zakken wol heeft staan.

Het maken van de schilderijen is nu een heel proces geworden: eerst

Alma Vriesman in haar wolkamer.

FOTO REDMOUSE

„Ik voel me af en toe net een heks met een grote heksenketel tijdens het mengen

wordt de viezigheid uit de wol geknipt, daarna wordt de wol gewassen, en vervolgens geverfd in een bak heet water die in de keukens op het fornuis staat. „Het

verven is een van de leukste onderdelen. Het is altijd weer een verrassing, je bent echt aan het experimenteren.” Alma is momenteel bezig met het mengen van verschillende kleuren. „Ik voel me af en toe net een heks met een grote heksenketel tijdens het mengen. Zoveel gram van dit en van dat...” Op een staaltje houdt ze de resultaten bij. „Maar het is iedere keer anders. De kleur is nooit precies hetzelfde.”

Kaarden

Na het verven is het tijd om de wol te kaarden. De wol wordt door een molen gehaald om er plakken wol, ook wel een vlies genoemd, van te maken. In de zomer is Alma vooral bezig met het knippen en verven van de wol, dan kan tijdens het

verven de keukendeur open blijven staan. In de winter is ze aan het prikken. Met een naald prikt ze de wol in en volgt daarbij het patroon dat ze heeft uitgetekend op het vilt. „Hoe gedetailleerder de tekening, hoe langer ik ermee bezig ben.” Uit een rietenmand in de woonkamer haalt Alma verschillende kleuren wol tevoorschijn. „Overall ligt wel wat”, lacht ze. Met kaardborstels kan ze de verschillende kleuren wol met elkaar mengen. „Je kunt er heel creatief mee zijn, en ik hou van kleur.”

„Ik kan niet zo goed tekenen, maar wel goed meten. Daarom zijn de schilderijen vaak abstract. Als ik cirkels wil maken, pak ik alle dekels van de pannen uit de keuken.” Kleindochter Marissa (20) kan wél goed tekenen volgens Alma, zij

komt soms een avondje langs om aan de eettafel tekeningen voor haar oma uit te werken, zodat Alma aan verschillende aanvragen van klanten kan voldoen.

Met een nietapparaat bevestigt ze het uiteindelijke resultaat om bestaande schildersdoeken heen. Verschillende doeken liggen klaar in de wolkamer om omgetoverd te worden tot een schilderij van wol. „Ik ga altijd een rondje kringloop, hier koop ik de schilderijen. Eigenlijk doe ik dus aan recyclen”, lacht ze. „Hierdoor heb ik ook steeds verschillende maten.”

Een bezigheidstherapie is het volgens Alma. „Ik word er rustig van”, vertelt ze. „Het is eigenlijk een beetje verslavend. Het proces is zo leuk, van schapenvacht tot schilderij.”

Vergaderen en trouwen in Noorderpolderhuis

Martijn Gijsbertsen

Schermerhorn ■ Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK) wil bijna drie miljoen euro steken in de restauratie van het Noorderpolderhuis in Schermerhorn.

Het waterschap is eigenaar van dit rijksmonument uit de 17e eeuw en wil in het pand aan de Molendijk met bijbehorende schuren onder meer enkele moderne vergader-ruimtes realiseren.

Ook zou de herenkamer beschikbaar kunnen worden gesteld voor trouwerijen en andere plechtighe-

den en ceremonies. Normaal gesproken is die niet opengesteld voor publiek, behalve tijdens Open Monumentendag.

„Het is niet de bedoeling om het Noorderpolderhuis heel erg commercieel uit te nutten”, heeft dagelijks bestuurder Klazien Hertog toegelicht aan het algemeen bestuur.

Kwetsbaar

„Het is een bijzonder kwetsbare locatie, maar er kunnen prima ruimtes komen die we op drukke dagen op ons eigen hoofdkantoor in Heerhugowaard soms tekort komen. Nu moeten we regelmatig elders vergaderruimte huren. Wanneer je eigen

ruimtes beschikbaar hebt, heb je daar voordeel van.”

Door het monument in oude luister te herstellen en vaker te gebruiken, blijft er volgens haar bovendien 'leven in de gebouwen en omgeving'. „Sowieso blijft de afdeling muskusrattenbeheer, die in een van de schuren haar uitvalsbasis heeft, er ook gehuisvest.”

Hertog sluit uit dat er recepties en partijen in het Noorderpolderhuis worden gegeven. „Nee, het is niet bedoeld voor feestjes.” Het rijksmonument is verouderd en wordt tijdelijk bewoond, door een particuliere partij.

Een extern bureau heeft gedegen

onderzoek gedaan naar herbestemming en berekend wat het kost om het pand te verbouwen naar de kwaliteitseisen van nu. „Dat is beslist geen nattevingerwerk”, garandeert Hertog.

De bijna drie miljoen euro die moet worden geïnvesteerd, is de basisvariant in een voorstel waarvoor het dagelijks waterschapbestuur na de zomer groen licht hoopt te krijgen van het algemeen HHNK-bestuur.

Het Noorderpolderhuis (anno 1661) is oorspronkelijk gebouwd als dienstwoning voor de molentimmerbaas, de chef over de molenwerkplaats. In de schuren is decen-

nialang gewerkt aan het onderhoud van de 52 molens die destijds de Schermer droog hielden.

In 1744 is het huis verbouwd en sindsdien is de herenkamer gebruikt voor vergaderingen, schouwmaaltijden in de herfst en als ontvangstruimte door de dijkgraaf en heemraden van waterschap Schermermeer, Het Lange Rond en HHNK.

Kegelbaan

In de timmerschuren van het Noorderpolderhuis bevindt zich een houten kegelbaan, naar verluidt de oudste ter wereld. Het rijksmonument is eerder in 1950 en 2019 grondig gerenoveerd.